

Midler til denne Anvendelse, og allermindst at man skulde forsvare det fra et saa lovlighdigt Standpunkt. Jeg skal imidlertid, som sagt, forlade denne Forhandling, thi jeg holder mig overbevist om, at hvad enten denne Paragraph bliver vedtaget eller ikke, skal det komme frem, at Byrden at holde Sognets Kirke saaledes vedlige, at Sognets Kirkegængere kunne faae Plads i den, ikke skal blive flyttet fra dem, der nu benytte Kirkens Eiendom til deres private Brug, over paa det Offentlige; det vil ikke kunne skee og det skal ikke skee; og det kan heller ikke være deres Mening, som søge at gjøre det meest Mulige ud af Kirkens Midler. For ikke at misforstaaes paany, skal jeg gjentage, at jeg ikke erkjender nogen Eiendom for den aandelige Kirke, thi Lønningstienden er Statens; jeg erkjender en Eiendomsret for Kirkebygningerne, betragtede som Sognebygninger, og de nødvendige Midler til at holde disse Bygninger vedlige for Sognets Kirkegængere. Jeg tænker mig Muligheden af — det ligger ogsaa i en tidligere Lov — at disse fælles Midler for Kirkebygningerne kunne anvendes saaledes, at den ene kunde komme den anden tilhjælp; men uden en ny Lovgivningsact, som forklarer og bestemmer dette yderligere, antager jeg ikke, at dette kan skee. Det Forslag, som her ligger for, er ingen ny Sag; det er, jeg gjentager det, fra min Side stillet op som en ny forstaaelig Formel for en tidligere tilstedeværende Lovregel; det er slet ikke Andet, og det er ikke en Regel for et enkelt Tilfælde, men det er en Regel, der paa eengang skal gives for samtlige Tilfælde; thi de ligge allesammen for. Naar man forøvrigt henviser til Domstolene, saa, med al Agtelse for disses Indsigt og Retfærdighed, troer jeg, at de ærede Herrer ville indrømme mig, at Domstolene, naar man kommer for dem med en privat Sag, dømme efter Documentationer, og at dersom den ene Side af Sagen havde en mindre heldig Sagfører eller blev mindre forstaaet af Dommeren end den anden, saa vilde den tabe Sagen, hvis Sagførelse ikke var den vægtigste eller blev bedst forstaaet. Domstolene dømme i private Sager efter Sagføringen og ikke efter Lovens sande Mening.

Schiern: Den ærede Formand gjorde nyelig den Erindring, at det neppe var godt, om Andre nu i nogen særlig Grad vilde forfølge det Spørgsmaal, der var blevet behandlet af den ærede Rigsdagsmand for Svendborg Amts 6te Valgkreds (K. N. Hansen), nemlig om Forholdet mellem den lovgivende og dømmende Magt. Jeg skal da rette mig efter denne Erindring og derfor indskrænke mig til at modsigge en eneste Pttirng, der fremkom af den ærede Rigsdagsmand, idet han sagde, at han vilde fremsætte den Paaastand, at det ogsaa gjaldt med Hensyn til al Kundskab, at Medlemmerne af den lovgivende Magt, fra den Største til den Mindste, jo maatte sættes ved Siden af den dømmende Magt. I October Maaned, da Lovudkastet om Sø- og Handelsretten var for, hørte jeg den ærede Rigsdagsmand for Holbæk Amts 2den Valgkreds selv yttre, at han var „Rægmænd“ i juridisk Henseende, og senere har jeg hørt den ærede Indenrigsminister i det forrige Aar i Anledning af en anden Sag fremhæve, at han ikke var Jurist. Naar dette kan yttres af disse to ærede Medlemmer af Thinget, saa vilde det utvivlsomt kunne yttres af mange Andre, og jeg skal tilføje, at det jo heller ikke var godt, om der ikke var een Kundskab, hvori Domstolene havde Fortrinet, nemlig netop den juridiske.

Klein: Jeg vilde kun tillade mig at berigtige den Bemærkning, den ærede Rigsdagsmand for Holbæk Amts 2den Valgkreds fremsatte i Slutningen af sit sidste Foredrag. Han vilde gjøre opmærksom paa — og troede, det var noget Uimodsigeligt — at Domstolene i sige Sager dømme efter Procuratorernes Indlæg, efter hvad der er forebragt o. s. v. og ikke efter Sagen selv, som han sagde; det skulde vel allsaa være, at de ikke fortolke Loven. Den ærede Rigsdagsmand feiler imidlertid i denne Henseende, thi der er et Gebeet, hvor Domstolene have at dømme uden Hensyn til hvad der fremspores fra Procuratorernes eller Advocaternes Side, og det er netop, hvor der er Spørgsmaal om Fortolkning af Loven. Forøvrigt gjorde det mig ondt, at den ærede Rigsdagsmand talte, ret som om han meente, at jeg næsten med